

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

כתובות - מ"ח

1. האם הבעל מחויב לשכור שני חלילין ומקוננת להלווית אשתו? כשהרגילות של משפחתה בכך, וודאי שחייב. כשאין רגילות משפחתה בכך, פטור. אם רק דרך משפחתו בכך, לת"ק: פטור כיון שמה שמצינו שהאשה 'עולה עמו ואינה יורדת עמו' זה דווקא מחיים אבל לאחר מיתה לא. ולרבי יהודה חייב כיון שעולה עמו אפילו לאחר מיתה. ופסקו הלכה כרבי יהודה.
2. מי שנשטטה בית דין יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין את אשתו ובניו ובנותיו ודבר אחר. מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות בית דין יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין את אשתו אבל לא בניו ובנותיו ודבר אחר. מה ההבדל? נשתטה, הוא כיוצא שלא לדעת שוודאי מעונין שיזוננו את ילדיו. משא"כ יוצא מדעת, לא ביקש שיזוננו את ילדיו.
3. מהו 'דבר אחר שלא מפרנסין מנכסי מי שיצא למדינת הים'? רב חסדא: תכשיט. וכ"ש לצדקה לא גובין מנכסיו. רב יוסף: צדקה. אבל תכשיט נותנים לה, כיון שנח לו שלא תתנול.
4. האומר לפני מיתתו: אם מתה אשתי לא תקברוה מנכסי, וכן האומר על עצמו שאם ימות שלא יקברוהו מנכסיו. מה הדין? על אשתו - אף אם לא יאמר אין היתומים מחוייבים לקבורה. על עצמו - אין שומעין לו, לאו כל הימנו שיעשיר את בניו ויפיל עצמו על הציבור.
5. משנה - לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לרשות הבעל לנשואין. כיצד מפרטת המשנה?
  - א. מסרה האב לשלוחי הבעל הרי היא ברשות הבעל.
  - ב. הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל הרי היא ברשות האב.
  - ג. מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל הרי היא ברשות הבעל.ביארו בגמרא - 'לעולם' בא לחלוק על המשנה שפוסקת שאם הגיע זמן ולא נישאו מחמת שעכב, אוכלות משלו ואוכלות בתרומה.
6. מסר האב לשלוחי הבעל הרי היא ברשות הבעל. לענין מה נחשבת ברשות הבעל?
  - א. רב - לכל הדינים, חוץ מלאכול תרומה. [כיון שסבר שהחשש שמא ימצא בה מום].
  - ב. רב אסי - אף לתרומה. [כיון שסבר שהחשש שמא תאכיל תרומה לבני משפחתה ומשנמסרה אין לחוש]. ואין להקשות עליו ממשנתנו 'לעולם' כיון שיתכן שסובר שמסירתה זו היא כניסתה לחופה.
  - ג. שמואל - רק לענין שאם מתה בדרך, בעלה יורש נדונייתה.
  - ד. ריש לקיש - לענין שאם מת הבעל כשהייתה בדרך, מעתה כתובתה מאחר מנה.
7. כשמתה בין שלבי הנישואין, מי יורש את הנדוניא?
  - א. הלך האב או שלוחיו עם שלוחי הבעל, או שהיתה לה חצר בדרך ונכנסה עמו ללין, אע"פ שהנדוניא כבר בבית בעלה, אביה יורשה.
  - ב. מסר האב או שלוחיו לשלוחי הבעל, או שהיתה לו חצר בדרך ונכנסה עמו לשום נישואין, אע"פ שהנדוניא עדיין בבית אביה בעלה יורשה. ועוד שנינו שם שזה רק לירושתה אבל לתרומה אינה אוכלת עד שתכנס לחופה. וקשה מכאן על כל הדעות דלעיל חוץ משמואל. אין להוכיח מהברייתא מה הדין בנכנס עמה בסתמה - כיוון שכוננת הברייתא שסתם כניסה לחצרה - ללין. וסתם כניסה לחצרו - לשם נישואין.
8. מסר האב לשלוחי הבעל וזינתה הרי זו בחנק [ולא בסקילה כמאורסה] מנין? נאמר בנערה המאורסה 'לזנות בית אביה' פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל. ואין לפרש לרבות נכנסה לחופה ולא נבעלה שאינה בסקילה, שמצינו בהדיא - נערה ולא בוגרת, בתולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה.